

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ЛЕКСИКИ В ТИПОЛОГІЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ

Колективна монографія

ІСТОРІЯ ТА СЬОГОДЕННЯ
ФІЛОЛОГІЧНОЇ НАУКИ
Том 1

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2018

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
КАФЕДРА РОМАНО-ГЕРМАНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ЛЕКСИКИ В ТИПОЛОГІЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ

Колективна монографія

ІСТОРІЯ ТА СЬОГОДЕННЯ
ФІЛОЛОГІЧНОЇ НАУКИ
Том 1

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
РІВНЕ 2018

УДК 81'373-115

ББК 81.2-3

С 30

Рецензенти:

- Леміш Н.Є.** доктор філологічних наук, професор
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова (м. Київ)
- Славова Л.Л.** доктор філологічних наук, професор
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка (м. Київ)

Рекомендовано до друку вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
(*протокол № 5 від 31 травня 2018 р.*)

Колектив авторів:

Деменчук О.В. (головний редактор), Аладько Д.О., Білоусова Т.П., Калініченко М.М.,
Кінашук А.В., Константінова О.В., Косолапов В.І., Кучма Т.В., Михайлова Є.В.,
Мізін К.І., Орел І.І., Павлова О.І., Павловська Л.О., Потапчук С.С., Тарасюк Н.Ю.,
Тропіна Н.П.

Семантична деривація лексики в типологічному висвітленні:

С 30 колективна монографія / кол. авт. ; голов. ред. О.В. Деменчук. – Рівне : РДГУ,
2018. – 212 с. – (Історія та сьогодення філологічної науки ; т. 1).

Lexical semantic derivation in typological perspective: collective
work / auth. ; O.V. Demenchuk (Ed.). – Rivne : RSUH, 2018. – 212 p. – (History
and Contemporaneity of Philological Science ; v. 1).

У колективній монографії представлено розвідки, присвячені дослідженню семантичної деривації лексики в типологічному висвітленні. На матеріалі різноструктурних мов (англійська, німецька, французька, чеська, польська, болгарська, українська, російська, турецька) розглянуто низку актуальних питань теорії семантичної деривації: моделі семантичної деривації, механізми і стратегії семантичних змін, типи вторинної номінації, процеси граматикизації, транспозиції, транстермінологізації.

The collective work focuses on the study of lexical semantic derivation from a typological perspective. Based on the languages of different structures (English, German, French, Czech, Polish, Bulgarian, Ukrainian, Russian, Turkish), the paper deals with the topical issues of semantic derivation theory: semantic derivation models, strategies and mechanisms of semantic shifts, types of secondary designation, processes of grammaticalization, transposition, and transterminologization.

УДК 81'373-115

ББК 81.2-3

© Автори публікацій, 2018

© Рівненський державний гуманітарний університет, 2018

ЗМІСТ

**ЗАГАЛЬНІ ПИТАННЯ
ТЕОРІЇ СЕМАНТИЧНОЇ ДЕРИВАЦІЇ**

Деменчук О.В. ТИПОЛОГІЯ МОДЕЛЕЙ СЕМАНТИЧНОЇ ДЕРИВАЦІЇ ЛЕКСИКИ	6
Мізінь К.І. ТИПОЛОГІЯ АСОЦІАТИВНИХ МОДЕЛЕЙ УСТАЛЕНИХ ПОРІВНЯНЬ	30
Тропина Н.П. СЕМАНТИЧЕСКАЯ ДЕРИВАЦИЯ КАК СПОСОБ ПОПОЛНЕНИЯ СЛОВАРЯ И ЛИНГВИСТИЧЕСКИЙ КОНЦЕПТ	48

**СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ЛЕКСИКИ
В СПОРІДНЕНИХ ТА НЕСПОРІДНЕНИХ МОВАХ**

Аладько Д.О. МЕТАФОРИЧНІ МОДЕЛІ СЕМАНТИЧНОЇ ДИНАМІКИ НОМІНАЦІЙ АРТЕФАКТІВ (НА ПРИКЛАДІ НАЗВ ПОСУДУ В АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ)	61
Кінащук А.В. СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ІРРАЦІОНАЛЬНОЇ ЛЕКСИКИ В УКРАЇНСЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА НІМЕЦЬКІЙ МОВАХ	73
Кучма Т.В. НОМІНАЦІЇ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ ЛЮДИНИ ЯК ЗНАКИ ПЕРВИННОГО І ВТОРИННОГО СЕМІОЗИСУ В УКРАЇНСЬКІЙ, ПОЛЬСЬКІЙ ТА НІМЕЦЬКІЙ МОВАХ	88
Павлова О.І. СЕМАНТИЧНИЙ СПОСІБ ТЕРМІНОТВОРЕННЯ В МУЗИЧНІЙ ТЕРМІНОСИСТЕМІ АНГЛІЙСЬКОЇ, ФРАНЦУЗЬКОЇ, РОСІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ	100
Павловська Л.О. ПОБАЖАННЯ ЯК ЗНАКИ ВТОРИННОЇ НОМІНАЦІЇ У РІЗНОСТРУКТУРНИХ МОВАХ	112
Потапчук С.С. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ МОРАЛЬНОЇ ЧИСТОТИ В УКРАЇНСЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ	122

**СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ
ЛЕКСИКИ В МОВАХ РІЗНИХ ТИПІВ**

Белоусова Т.П. ФРАЗЕОЛОГИЧЕСКАЯ УНИВЕРБАЦИЯ: ОТ ФРАЗЕОЛОГИЗМА К СЛОВУ	131
Константинова О.В. СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ У ПРОЦЕСАХ СЕМАНТИЧНОЇ МІГРАЦІЇ АНГЛІЙСЬКИХ ТЕРМІНІВ ОПОДАТКУВАННЯ	152

Косолапов В.И. СЕМАНТИКА НАИМЕНОВАНИЙ ДОЛЛАРА В АМЕРИКАНСКОМ СЛЕНГЕ	164
Михайлова Є.В. СЕМАНТИЧНА ТРАНСПОЗИЦІЯ ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ЯВИЩЕ В ГРАМАТИЧНІЙ СИСТЕМІ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ	172
Орел І.І. ОБРАЗНА ОСНОВА СЕМАНТИЧНОЇ ДЕРИВАЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ	179
Тарасюк Н.Ю. КОНЦЕПТУАЛЬНА ГРАМАТИКАЛІЗАЦІЯ ЛЕКСИЧНОГО ЗНАЧЕННЯ У СЛОВОТВОРЧІЙ ПАРАДИГМІ ФРАНЦУЗЬКОГО АД'ЄКТИВА	190
СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ У ПРОСТОРІ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ	
Калініченко М.М. ВІЛЬЯМ БЛЕЙК ТА МОВНА РЕВОЛЮЦІЯ БРИТАНСЬКОГО РОМАНТИЗМУ (ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНИЙ АСПЕКТ)	199

Михайлова Є.В.

кандидат філологічних наук, доцент

Рівненський державний гуманітарний університет

СЕМАНТИЧНА ТРАНСПОЗИЦІЯ ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНЕ ЯВИЩЕ В ГРАМАТИЧНІЙ СИСТЕМІ ТУРЕЦЬКОЇ МОВИ

1. Вступ

Сучасна лінгвістика фокусується на комплексному дослідженні мовних явищ: аналіз формально-граматичних, функціонально-комунікативних та лексико-граматичних параметрів граматичних категорій та граматичних одиниць. Такий підхід до аналізу мовних процесів є концептуальною основою для дослідження транспозиції, а саме семантичної транспозиції в сучасній турецькій мові.

Метою дослідження є опис транспозиційних явищ в сучасній турецькій мові, а саме семантичної транспозиції.

Мета дослідження зумовлює необхідність розв'язання таких **завдань**:

– висвітлити проблему визначення поняття семантична транспозиція в сучасній тюркології;

– схарактеризувати конверсійні явища різного рівня транспозиції;

– визначити поняття семантичної транспозиції, як функціонального явища в граматичній системі сучасної турецької мови.

Транспозиція, або конверсія, визначається в сучасній лінгвістиці по-різному: транспозиція частин мови, зумовлена зміною синтаксичної функції, коли слово однієї частини мови транспонується в іншу частину мови (субстантивізація, вербалізація, адвербалізація) [Супрун 1971: 144]; невиражена словотвірна похідність [Кубрякова 2008]; морфолого-синтаксичне словотворення [Ярцева 1966: 30]; взаємоперехід частин мови, зумовлений зміною лексичного значення слова, його морфологічною характеристикою, синтаксичними функціями та сполучуваністю з іншими частинами мови [Гульга 1969]. Транспозицію в системі семантико-граматичних класів сучасної турецької мови визначав ще Дж. Дені. У своїй праці “Türkçe

Dilbigisi” (1920 р.) він зазначав, що слова однієї частини мови, виконуючи функції іншої, можуть переходити в розряд іншої частини мови, і наводив такі приклади: *Dün sarışın bir güzelle tanıştım* /Вчора я познайомився з **красунею-білявкою**/; *Kilo alınca tatlı yemeyi bıraktım* /Як тільки я погладшала перестала їсти **солодке**/ – функціональні іменники; *Seninle çok güzel günler yaşadık* /Ми з тобою пережили багато **гарних** днів/; *Sen ne tatlı çocuksun* /Яка ж ти **солоденька** дитина/ – функціональні прикметники; *Çocuk güzel konuşuyor* /Дитина **гарно** розмовляє/; *Çok tatlı konuşuyorsunuz* /Ви дуже **солодко** говорите/ – функціональні прислівники; *İnanın bana, siz çok güzelsiniz* /Повірте мені, ви **надзвичайно гарні**/; *Sen bal kadar tatlısın* /Ти **солодка** наче мед/ – функціональні дієслова. *Oh, burası ne güzel!* /Ой, як же тут **гарно!**/; *Oh, ne kadar tatlı!* /Ой, як же **солодко!**/ – функціональні вигуки. Транспозиційні явища також аналізуються у російських турецьких граматиках А.М. Кононова, П.І. Кузнецова, Ю.В. Щеки та ін. Проте термінологія для визначення транспозиційних явищ не усталилась у лінгвістиці.

2. Транспозиція в граматичній системі турецької мови

Частини мови є відносними і неавтономними макрокатегоріями граматичної системи мови, що зумовлюється особливостями функціонування слів у реченні. Лексичний масив мови структурований на семантико-граматичні класи – частини мови, становить динамічну систему мовно-мисленневої діяльності, що забезпечує оформлення мисленневого змісту у висловлюванні. Частини мови у такому діяльному механізмі вступають у системні взаємовідношення, які виявляються у їх функціональній реалізації у реченні. Частини мови як семантико-граматичні класи слів виділяються за семантичним, синтаксичним та морфологічним. “Ядрові класу притаманні узагальнено граматичне значення, що корелює з лексичним значенням слова, первинні семантико-синтаксичні та формально-синтаксичні функції і закріплені за синтаксичними функціями морфологічні показники. Узагальнене граматичне значення, утворене на базі предметного, лексико-денотативного ядра лексико-граматичного класу поширюється також на елементи з іншим лексичним значенням, але в тотожній синтаксичній позиції функціонує в ролі категоріального значення частин мови. Категорійне значення, охоплюючи ядро лексико-

граматичного класу і його периферію, вказує на типові синтаксичні особливості слова” [Вихованець 2004: 20]. Традиційно чотири частини мови дієслово, іменник, прикметник, прислівник визначаються за системною кореляцією семантичного та синтаксичного критеріїв: *дієслово* – семантична категорія процесуальності реалізується у первинній предикативній функції присудка; *іменник* – семантична категорія предметності реалізується у функції суб’єкта або об’єкта дії, що у структурі речення оформлюється синтаксевою підмета або додатка; *прикметник* – семантична категорія статичної ознаки предмета реалізується: в атрибутивній функції, що оформлюється присубстантивним другорядним членом речення – означенням, або в предикативній функції, що оформлюється головним членом речення – складеним іменним присудком; *прислівник* – семантична категорія ознаки іншої ознаки реалізується в атрибутивній функції, що оформлюється придієслівною або приад’єктивною обставиною.

Типовими синтаксичними функціями слова вважаються первинні синтаксичні функції частини мови, які обов’язково корелюють із семантичною категорією цієї частини мови. Зміна первинної синтаксичної функції на вторинну (формально-синтаксичну) визначає транспозицію (конверсію) слова, оскільки набута вторинна функція є первинною для іншої частини мови.

Під впливом функціональних потреб здійснюється перехід однієї частини мови в іншу – транспозиція.

У пропонованому дослідженні важливо чітко термінологічно розмежувати конверсійні явища різного рівня транспозиції, оскільки це впливає на статус слова у граматичній системі турецької мови. У системі мови перехід частин мови може реалізуватись синтаксично, морфологічно і семантично, проте вихідною точкою транспозиції завжди є синтаксичний рівень: зміна синтаксичної функції послаблює категорійну сему слова і зумовлює її подальшу семантичну модифікацію на рівні морфологічних категорій, а далі на рівні лексичної семантики. **Синтаксичний рівень** переходу частин мови визначається лише зміною первинної синтаксичної функції на вторинну, що морфологічно не оформлюється у парадигмі слова та не впливає на зміну граматичних значень слова: *Arkadaşım yazın dinledi* /Товариш відпочивав *улітку*/ (синтаксичний прислівник); *Yazın dinlenme sağlığını olumlu etkiledi* /Відпочинок *улітку* позитивно вплинув на його здоров’я/ (синтаксичний, неморфологізований прикметник). **Морфологічна транспозиція**

може бути повною, коли оформлюється морфологічними засобами частини мови, в яку переходить, або неповною, коли морфологічне оформлення вихідної частини мови не змінюється. Неповна морфологічна транспозиція відбувається у випадках, коли зміна синтаксичної функції змінює природу граматичних значень слова (нейтралізується одна або декілька грамем), але ця зміна не оформлюється морфологічно граматичними афіксами: *Babam geldi* /**Батько** прийшов./ ; *Babamın gelişi* /**Прихід батька**/ (неповна морфологічна транспозиція іменника в прикметник). Такий рівень транспозиції називається морфолого-синтаксичним. Повна морфологічна транспозиція характеризується зміною категорійної семантики слова, що морфологічно оформлюється за допомогою спеціальних словозмінних або словотвірних афіксів нової частини мови. Морфологія закріплює нетипові для висхідної частини мови синтаксичні позиції. Наприклад 'процесуальність' / 'предметність': *Uyku (uy-ku-ø) onu masala götürmüş* /**Сон** переносив його у казку/; *Şafak (şafak-ø) onu sakinleşmiş* /**Світанок** заспокоював його/; *Patlama (patla-ma-ø) beni uyandırdı* /**Вибух** мене розбудив/. Такий рівень транспозиції називається морфологічним. **Семантичний рівень** переходу частин мови, який вважається завершенням транспозиційної деривації, маркується морфологічними афіксами і визначається зміною денотата – слово називає нову реалію дійсності: *Eviden çıkıyorum* /**Я виходжу з будинку**/ (синтаксичне, морфологічне і семантичне дієслово) ; *Olaydan çıkma zordu* /**Вихід** із ситуації був складним/ (морфологічний іменник) ; *Mağazadan geniş çıkma otomatik olarak karatılır* /**Широкий вихід** із магазину закривається автоматично/ (семантичний іменник).

3. Проблематика визначення семантичної транспозиції в граматичній системі турецької мови

Семантична транспозиція в граматичній системі сучасної турецької мови обумовлюється несумісністю значення граматичної форми з лексичним значенням слова, несумісністю значення граматичної форми та значення інших слів і форм у синтагмі та несумісністю значення граматичної форми і ситуації [Гак 2000: 29-30].

Визначення семантичної транспозиції в системі турецької мови є досить дискусійним питанням, оскільки частиномовна класифікація визначається по-різному в сучасних тюркологічних

працях, а урахування різних критеріїв виокремлення частин мов та категорійної семантики призводить до ототожнення лексико-граматичних класів.

Так, наприклад, теорія про слабку семантичну диференціацію прикметника призводить до ототожнення прикметників з іншими частинами мови на підставі функціонально-синтаксичного критерію. Часто іменники, які виступають у функції означення в ізафетних конструкціях (*taş köprü* /кам'яний міст/, *demir kapı* /залізні двері/, *altın saat* /золотий годинник/), відносять до морфологічно неформованих прикметників [Баскаков 1952: 205]. Інші мовознавці (А.М. Кононов, Т.Х. Ходжаєв) вважають, що турецькі слова *taş*, *demir*, *altın* не виражають поза контекстом ознаки предмета, а отже належать до семантичної категорії предметності і лише в означальних словосполученнях виконують функції атрибутів. А.М. Кононов [Кононов 1956: 136] зазначає, що чітко відрізнити прикметник від іменника в турецькій мові за одними лише морфологічними ознаками неможливо. Тому потрібно визначити релевантні принципи, за якими можна провести чітку межу між цими частинами мови: морфологічні ознаки; категорійна семантика; функціонально-синтаксична реалізація ("ізафетне" чи "безізафетне" поєднання у словосполученнях). У тюркології визначається і зворотна тенденція: М.О. Баскаков [Баскаков 1952: 193] морфологічно оформлені прикметники за лексичною семантикою відносить до іменників: *akıl-lı* /розумний/, *fayda-sız* /некорисний/, *dalga-msi* /хвилеподібний/, *avlu-daki* /той, що знаходиться у дворі/, *dağ-lı* /гористий/.

Морфологічні та семантичні транспозити, оформлені спеціальними граматичними або словотвірними афіксами нової частини мови, є явищем морфологічним. *Yıldızlar şafakta kayboldu* /Зорі зникали **на світанку**/ *Ö Şafaklı yıldızlar gökete kaybolmuş* /**Світанкові** зорі зникли з неба/. Приклад демонструє морфологічну транспозицію іменника в прикметник, яка оформлюється словотвірним афіксом *-lı*. Такі транспозити завжди є морфологічно вторинними (похідними від слів інших частин мови) і належать до лексичної периферії частини мови, в яку транспозитували.

У граматичній системі турецької мови можливі три ступені транспозиції частин мови – синтаксичний, морфологічний та семантичний у іменник (субстантивація), у прикметник

(ад'єктивація), у дієслово (вербалізація) та у прислівник (адвербалізація). Наприклад: 1) субстантивізація: *Helikopterde, savaşın başlamasından sonra İngiliz subayları vardır / Після початку війни в хелікоптері знаходились англійські офіцери /; Çatışma durumunda annesi ile ayni odaya sığınmışlar / У разі озброєних сутичок вона із мамою ховались в тій самій кімнаті /; İçinden ağlamak geldi / Плач ішов з середини /; 2) вербалізація: *Reis Bey yavaş yavaş kızmaya başlıyordu / Рейс Бей потроху починав сердитись /; Onları destekleyen bir uğün isim sıralanmış / Вони склали список імен тих, хто їх підтримував /; Bu daha da iç yurtan çığlıktır / Це був крик, який вирував душу /; 3) ад'єктивація: *Dürüstlük ve doğruya karşı bırakılmaz ödeviydi / Це було завдання, яке сунеперечить чесності та правді /; Ayni anda Küçük Ağa sebepsiz, fakat dayanılmaz bir acı duyuyor / У той самий момент Кючюк Ага відчував безпідставний, нестерпний біль /; Yerinde duramaz oldu. / Він став безупинним /; 4) адвербіалізація: *Sesizce avluda ilerledi. / Він рухався по подвір'ї беззвучно /; Gün ağarıken umutsuzca doğruldu / На світанку він впав у відчай /; Sabahları erkenden erkekler işlerine gidiyorlardı / Із самого ранку чоловіки вирушали на роботу. /; ... sabaha kadar dışarda beklediğimi anlattım / ... я розповів як до самого ранку чекав надворі /.****

4. Висновки

Синтаксичні та морфолого-синтаксичні транспозити є явищем функціонально-синтаксичним. Вони відрізняються семантично від непохідних та похідних слів центру семантико-граматичного класу, оскільки їм притаманна семантика вихідної частини мови та семантика нової синтаксичної позиції. Такі транспозити належать до функціональної периферії тієї частини мови, до якої вони транспозитували, і визначаються як функціональні форми цієї частини мови за характерними для них синтаксичними відношеннями. Морфологічні та семантичні транспозити є явищем морфологічним: слово, яке переходить в іншу частину мови, обов'язково змінює первинну синтаксичну функцію та категорійну семантику, що оформлюється граматичними або словотвірними афіксами нової частини мови. Такі транспозити завжди є вторинними (морфологічно похідними від інших частин мови) і належать до лексичної периферії частини мови, в яку транспозитували.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Баскаков Н.А.* Каракалпакский язык. Том II. Фонетика и морфология. Часть первая. Части речи и словообразование / Н.А. Баскаков. – М. : Изд-во АН СССР, 1952. – 544 с.
- Вихованець І.Р.* Теоретична морфологія української мови / І.Р. Вихованець, К.Г. Городенська. – К. : Унів. вид-во “Пульсарі”, 2004. – 411 с.
- Гак В.Г.* Теоретическая грамматика французского языка / В.Г. Гак. – М. : Добросвет, 2000. – 832 с.
- Гулыга Е.В.* Грамматико-лексические поля в современном немецком языке / Е.В. Гулыга, Е.И. Шендельс. – М. : Просвещение, 1969. – 184 с.
- Кононов А.Н.* Грамматика современного турецкого литературного языка / А.Н. Кононов. – М. : Академия наук УССР, Институт языкознания, 1956. – 570 с.
- Кубрякова Е.С.* Части речи в ономаσιологическом освещении / Е.С. Кубрякова. – [2-е изд.]. – М. : Изд-во ЛКИ, 2008. – 120 с.
- Супрун А.Е.* Части речи в русском языке / А.Е. Супрун. – М. : Просвещение, 1971. – 132 с.
- Ярцева В.Н.* К вопросу об историческом развитии системы языка / В.Н. Ярцева // Вопросы теории и истории языка в свете трудов И.В. Сталина по языкознанию. – 1966. – С. 68 – 98.

Наукове видання

СЕМАНТИЧНА ДЕРИВАЦІЯ ЛЕКСИКИ
В ТИПОЛОГІЧНОМУ ВИСВІТЛЕННІ

Колективна монографія

Історія та сьогодення філологічної науки

Том 1

Academic Edition

LEXICAL SEMANTIC DERIVATION
IN TYPOLOGICAL PERSPECTIVE

Collective work

History and Contemporaneity of Philological Science

Volume 1

Формат 60x84¹/₁₆.

Папір офсетний. Друк ризографічний.

Гарнітура Century Schoolbook.

Ум. др. арк. 11,2. Наклад 100.

Редакційно-видавничий відділ

Рівненського державного гуманітарного університету

м. Рівне, 33000, вул. Ст. Бандери, 12

тел.: (0362) 26-48-83

Друк: "ПараГраф+"

м. Рівне, 33000, вул. Гетьмана Мазепи, 6/8

тел.: (0362) 26-49-27